

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 39

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 17 ianuarie 2008

SUMAR

	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.164 din 11 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. (1) din Legea nr.168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă	2–3
Decizia nr. 1.166 din 11 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. (7) din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar	3–4
Decizia nr. 1.170 din 11 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat.....	5–6
Decizia nr. 1.171 din 11 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 și ale art. 145 din Codul de procedură penală.....	6–8
Decizia nr. 1.185 din 13 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385 ² din Codul de procedură penală, cu referire la art. 362 alin. 2 din același cod	8–9
Decizia nr. 1.189 din 13 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63 alin. 2 din Codul de procedură civilă	9–10
Decizia nr. 1.191 din 13 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat.....	11–12
Decizia nr. 1.192 din 13 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali	12–14
Decizia nr. 1.194 din 13 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) și ale art. 2 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.164**

din 11 decembrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. (1)
din Legea nr.168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. (1) din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, excepție ridicată de Sindicatul „Solidaritatea” al Siderurgiștilor din Galați în Dosarul nr. 3.302/121/2007 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se prezintă partea Societatea Comercială „Mittal Steel Galați” — S.A. din Galați, reprezentată de avocat Maria Dobre. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul părții prezente menționează că partea Societatea Comercială „Mittal Steel Galați” — S.A. din Galați și-a schimbat denumirea în Societatea Comercială „ArcelorMittal Galați” — S.A. și solicită respingerea excepției ca inadmisibilă, considerând că în speță se ridică probleme de interpretare și aplicare a legii, iar nu aspecte de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, considerând că autorul excepției tinde de fapt la o modificare a normei juridice criticate, ceea ce nu este de competența instanței de contencios constituțional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.302/121/2007, **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. (1) din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul „Solidaritatea” al Siderurgiștilor din Galați, cu prilejul soluționării unui conflict de muncă.

În motivarea excepției autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât, din cauza formulării sale imprecise, poate da loc unor interpretări eronate, precum cea că la declanșarea grevei se impune să participe jumătate din numărul membrilor tuturor sindicatelor care au declanșat conflictul de interese. Or, această interpretare aduce atingere art. 43 din Constituție, pentru că îngreudește și condiționează dreptul la grevă.

Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate a art. 42 alin. (1) din Legea nr. 168/1999 nu poate fi primită în forma în care a fost invocată de autorul acesteia, întrucât aceasta ține de aplicarea legii, neîncălcându-se cu nimic prevederile art. 43 și 40 din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatul Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că, potrivit art. 43 alin. (2) din Constituție, condițiile și limitele exercitării dreptului la grevă sunt stabilite prin lege, alături de garanțiile necesare asigurării serviciilor esențiale pentru societate. De asemenea, arată că interpretarea care poate fi dată textului de lege în discuție, precum și aspectele ce țin de aplicarea dispozițiilor legale analizate sunt atribute exclusive ale instanței judecătorești, care nu intră în competența Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional, nefiind contrar dispozițiilor din Legea fundamentală invocate de autorul excepției. În plus, observă că ceea ce a determinat invocarea excepției de neconstituționalitate este modul de interpretare și de aplicare a legii la o situație specifică, acesta fiind atributul exclusiv al instanțelor judecătorești.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 42 alin. (1) din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 29 noiembrie 1999, dispoziții potrivit cărora *„Hotărârea de a declara greva se ia de către organizațiile sindicale reprezentative participante la conflictul de interese, cu acordul a cel puțin jumătate din numărul membrilor sindicatelor respective.”*

Autorul excepției consideră că acest text de lege este contrar dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 40 privind dreptul de asociere și art. 43 privind dreptul la grevă.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat reglementează una dintre condițiile necesare exercitării dreptului la grevă, respectiv aceea a numărului de adeziuni ce trebuie întrunite pentru ca organele de conducere a sindicatelor să declare greva. Această cerință se referă la numărul membrilor de sindicat. Cât privește sindicatele, textul de lege nu arată decât că acestea trebuie să fie participante la conflictul de interese. Așadar, potrivit art. 42 alin. (1) din Legea nr. 168/1999, declararea grevei va fi considerată ca fiind legală dacă va fi susținută de cel puțin

jumătate din membrii fiecărui sindicat participant la conflictul de interese care dorește să inițieze greva.

Competența stabilirii dacă sindicatul care a declarat greva întrunește condițiile prevăzute de lege pentru aceasta, respectiv dacă a parcurs etapa concilierii și, eventual, a medierii, a încunoștințat angajatorul cu cel puțin 48 de ore înainte cu privire

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art.11 alin. (1) lit. A.d) și al art.29 din Legea nr. 47/1992,

la grevă, întrunește numărul de adeziuni ale membrilor de sindicat și urmărește apărarea intereselor cu caracter profesional, economic și social, revine instanței de judecată, ca un aspect ce ține de aplicarea legii, iar nu de constituționalitatea normelor de lege puse în discuție.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. (1) din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, excepție ridicată de Sindicatul „Solidaritatea” al Siderurgiştilor din Galați în Dosarul nr. 3.302/121/2007 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.166
din 11 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.72 alin.(7) din Legea nr.7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. (7) din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, excepție ridicată de Mariana Miclăuș în Dosarul nr. 2.043/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției și partea Parlamentul României — Camera Deputaților, reprezentantă de consilier juridic Florentina Pop.

Autorul excepției solicită admiterea acesteia. În acest sens, arată că textul de lege criticat se referă la funcțiile avute de funcționarii parlamentari în structurile de specialitate ale Parlamentului, fără a avea în vedere și activitatea desfășurată de aceste persoane în Marea Adunare Națională și în Consiliul Provizoriu de Uniune Națională, aspect pe care îl consideră ca fiind discriminatoriu.

Reprezentantul părții Parlamentul României — Camera Deputaților solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, considerând că în speță se ridică probleme de interpretare și aplicare a legii, ce nu intră în competența instanței de contencios constituțional.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă, considerând că autorul excepției tinde de fapt la o completare a normei juridice criticate, ceea ce nu este de competența instanței de contencios constituțional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.043/2/2007, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. (7) din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar.** Excepția a fost ridicată de Mariana Miclăuș într-o acțiune în contencios administrativ.

În motivarea excepției autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat este discriminatoriu, întrucât nu se aplică și funcționarilor care au desfășurat activitate în structurile organelor puterii de stat înainte de anul 1989.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că este atributul exclusiv al legiuitorului de a aprecia criteriile de stabilire a categoriilor profesionale care beneficiază de drepturi de asigurări sociale speciale, fără ca prin aceasta să fie încălcată egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată

președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatul Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, arată că legiuitorul este în drept ca, în considerarea unor situații deosebite, să adopte, prin legi speciale, reglementări diferite pentru anumite categorii socioprofesionale. Tratamentul juridic diferit instituit pentru anumite categorii socioprofesionale nu reprezintă nici privilegii, nici discriminări, în sensul interzis de art. 16 alin. (1) din Constituție. De asemenea, consideră că refuzul Direcției resurse umane din cadrul Parlamentului de a lua în calcul și perioadele în care autorul excepției și-a desfășurat activitatea la Consiliul Provizoriu de Uniune Națională și, respectiv, la Marea Adunare Națională reprezintă o problemă de interpretare și aplicare a legii, iar nu una de constituționalitate. În sfârșit, arată că textul de lege criticat nu aduce nicio atingere dreptului la pensie.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional, nefiind contrar dispozițiilor din Legea fundamentală invocate de autorul excepției. De asemenea, arată că extinderea dispozițiilor legale criticate la alte situații, neprevăzute în text, în sensul adăugirii în cuprinsul acestuia a unor reglementări, aparține competenței exclusive a organului legislativ.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 72 alin. (7) din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2006.

Curtea constată că, ulterior sesizării sale, textul de lege criticat a fost modificat prin Legea nr. 221/2007, publicată în

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. (7) din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, excepție ridicată de Mariana Miclăuș în Dosarul nr. 2.043/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 9 iulie 2007, păstrându-se însă soluția legislativă criticată.

În prezent, textul de lege criticat are următoarea redactare:

— Art. 72 alin. (7): „La data intrării în vigoare a prezentei legi, pensiile pentru limită de vârstă și vechime integrală ale celor care au ocupat, cel puțin 4 ani, funcții corespunzătoare funcționarului public parlamentar în structurile de specialitate ale Parlamentului se recalculează și se actualizează în acord cu dispozițiile alin. (3) și (5), avându-se în vedere venitul brut lunar al funcționarului public parlamentar în activitate corespunzător funcției avute la data pensionării.”

Autorul excepției consideră că acest text de lege este contrar dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 47 alin. (2) privind dreptul la pensie.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat are în vedere crearea unei dispoziții speciale, prin care se instituie beneficiul persoanelor care au ocupat, cel puțin 4 ani, funcții corespunzătoare funcționarului public parlamentar în structurile de specialitate ale Parlamentului de a li se recalcula și actualiza pensiile potrivit cuantumului corespunzător pensiei de serviciu.

Pensia de serviciu reprezintă o formă specială de pensie pe care legiuitorul o acordă diferitelor categorii socio-profesionale în considerarea unor situații deosebite și ținând cont de anumite criterii, limitativ prevăzute, ce caracterizează aceste categorii de persoane. O asemenea reglementare nu este de natură să contravină dreptului la pensie. Astfel, după cum se arată în art. 47 alin. (2) din Constituție, cetățenii au dreptul la pensie și la alte forme de asigurări sociale prevăzute de lege. Prin urmare, legiuitorul este în drept să stabilească conținutul, condițiile și limitele exercitării dreptului la pensie, putând, de asemenea, ca, în considerarea unor situații speciale, să instituie reglementări specifice, în deplin acord cu principiul constituțional al egalității în drepturi, care nu presupune omogenitate, ci justifică instituirea unui tratament juridic diferențiat în cazul unor situații diferite.

Dacă, în situația concretă, ținând cont de alte acte normative incidente, pot fi asimilate sau nu în ipoteza art. 72 alin. (7) din Legea nr. 7/2006 perioadele în care autorul excepției a desfășurat activitatea în structurile Consiliului Provizoriu de Uniune Națională sau în Marea Adunare Națională reprezintă o problemă de aplicare a legii, ce cade în competența instanței de judecată.

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.170

din 11 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.9
din Legea nr.164/2001 privind pensiile militare de stat

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, excepție ridicată de Carmen Maria Florian în Dosarul nr. 2.814/117/2006 al Curții de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă, considerând că autorul excepției tinde de fapt la o modificare a normei juridice criticate, ceea ce nu este de competența instanței de contencios constituțional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.814/117/2006, **Curtea de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat.** Excepția a fost ridicată de Carmen Maria Florian cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 1.392 din 4 septembrie 2006, pronunțată de Tribunalul Cluj în Dosarul nr. 2.814/117/2006.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, „în măsura în care drepturile privind grupele de muncă, respectiv condițiile deosebite și speciale de muncă în care își desfășoară activitatea cadrele militare nu se aplică și salariaților civili care desfășoară aceeași activitate operativă de execuție și în același loc de muncă”. De asemenea, arată că nici în Legea nr. 19/2000 nu sunt prevăzute asemenea drepturi. În sfârșit, consideră că se creează o discriminare între cadrele militare și personalul civil care au lucrat în aceleași condiții.

Curtea de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, în condițiile în care legea se adresează doar cadrelor militare, fiind prin urmare o lege specială, iar pentru angajații civili din Ministerul Apărării există reglementările generale ale Legii nr. 19/2000 care le sunt aplicabile.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatul Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, autorul excepției solicitând o modificare sau o completare a textului de lege criticat, ceea ce, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, nu intră în competența instanței de contencios constituțional. De asemenea, arată că limitarea, prin textul de lege criticat, a aplicării unor drepturi doar pentru cadrele militare care își desfășoară activitatea în condiții deosebite și speciale reprezintă o problemă de legiferare, iar nu de constituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale, nefiind contrare dispozițiilor din Legea fundamentală invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 9 din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 748 din 14 octombrie 2002.

Textul de lege criticat are următoarea redactare:

— Art. 9: „(1) *Condițiile de muncă în care se desfășoară activitatea cadrelor militare pot fi:*

- a) normale;
- b) deosebite;
- c) speciale.

(2) *Reglementările privind locurile de muncă și activitățile cu condiții deosebite și speciale stabilite pentru sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale se aplică și cadrelor militare care își desfășoară activitatea în condiții similare.*

(3) *Locurile de muncă și activitățile cu condiții deosebite și speciale, specifice pentru cadrele militare, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, pe baza propunerilor instituțiilor din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale.*

(4) *Hotărârea Guvernului prevăzută la alin. (3) va fi adoptată în termen de 3 luni de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.”*

Autorul excepției consideră că aceste texte de lege sunt contrare dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) în care se prevede că „România este stat de drept, democratic și social”; art. 4 alin. (2) privind egalitatea între cetățeni; art. 15 alin. (1) potrivit căruia „Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea”; art. 16 alin.(1), (2) și (3) privind egalitatea în drepturi; art. 34 alin. (1) și (2) privind dreptul la ocrotirea sănătății; art. 41 alin. (1) și (2) privind munca și protecția socială a muncii; art. 47 privind nivelul de trai și art. 53

privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat face parte din Legea nr. 164/2001 prin care legiuitorul a reglementat pensiile militare de stat ce se acordă cadrelor militare. Autorul excepției este nemulțumit de faptul că acest text de lege nu se referă și la salariații civili din cadrul Ministerului Apărării Naționale.

Față de acestea, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 47 alin. (2) din Constituție, cetățenii au dreptul la pensie și la alte drepturi de asigurări sociale, potrivit legii. Astfel, legiuitorul se bucură de atributul exclusiv de a stabili drepturile de asigurări sociale convenite, condițiile și criteriile de acordare a acestora, modul de calcul și cuantumul lor valoric. De asemenea, legiuitorul este în drept ca, în considerarea unor situații deosebite, să adopte, prin legi speciale, reglementări diferite pentru anumite categorii socioprofesionale. Tratatamentul juridic

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art.1—3, al art.11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, excepție ridicată de Carmen Maria Florian în Dosarul nr. 2.814/117/2006 al Curții de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.171
din 11 decembrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 și ale art. 145
din Codul de procedură penală**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art.136 și ale art.145 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Benyatov Vadim Don în Dosarul nr. 4.680/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și pentru cauze cu minori și de familie.

diferit, instituit pentru anumite categorii socioprofesionale, nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări, în sensul interzis de art. 16 alin. (1) din Constituție, ci se justifică, obiectiv și rezonabil, prin situația diferită în care se află acele categorii de cetățeni.

Prin urmare, faptul că prin textul de lege criticat a înțeles să se refere doar la cadrele militare, fără a include și alte categorii socioprofesionale, nu poate fi privit ca aducând atingere principiului constituțional al egalității în drepturi ori dreptului la pensie.

Oricum, omisiunea reglementării, invocată de autorul excepției, nu poate fi complinită de instanța de contencios constituțional, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Lege nr. 47/1992, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.”

La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției de neconstituționalitate, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 iulie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 4.680/2/2007, **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 și ale art. 145 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Benyatov Vadim Don într-o

cauză având ca obiect soluționarea cererii de revocare a măsurii interdicției de a nu părăsi localitatea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie o discriminare raportată la cetățenia persoanei, în sensul că i se impune și cetățeanului străin care nu locuiește și nu domiciliază într-o localitate din România măsura preventivă a obligării de a nu părăsi localitatea. Stabilirea arbitrării a localității cu privire la care se dispune măsura în discuție, alta decât localitatea de domiciliu, este de natură a impune un „domiciliu forțat”, ducând la încălcarea drepturilor privind libera circulație și dreptului cetățenilor străini de a se bucura de protecția persoanei. Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că, pentru ca o măsură preventivă să nu contravină Convenției, trebuie să se ofere garanții suficiente împotriva abuzului autorităților (*Cauza Sissanis împotriva României, 2007*). De asemenea, obligarea de a nu părăsi localitatea București, în speță, localitate în care nu există domiciliul sau reședința, este de natură să încalce și dreptul la ocrotirea sănătății prin faptul că inculpatului i-a fost întrerupt tratamentul medical.

Curtea de Apel București — Secția a II-a penală și pentru cauze cu minori și de familie și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece măsura luată nu este discriminatorie, iar, potrivit art. 53 alin. (1) din Constituție, exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns, în anumite condiții, pentru apărarea securității naționale și pentru desfășurarea instrucției penale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că dispozițiile criticate nu instituie discriminări de natură să aducă atingere art.16 din Constituție și nici nu contravin dreptului oricărui cetățean de a-și stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară, prevăzut de art. 25 din Constituție. Textele criticate reprezintă o restrângere a dreptului la libera circulație, dar care se înscrie în limitele prevăzute de art. 53 din Constituție.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate reprezintă o restrângere a libertății persoanei, permisă de art. 53 din Constituție tocmai în scopul bunei desfășurări a instrucției penale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 136, cu denumirea marginală „*Scopul și categoriile măsurilor preventive*”, și ale art. 145, cu denumirea marginală „*Conținutul măsurii*” obligării de a nu părăsi localitatea, din Codul de procedură penală.

În susținerea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia invocă prevederile constituționale ale art. 16 alin.(1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 18 referitoare la cetățenii străini și apatrizi, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 25 privind libera circulație, ale art. 34 privind dreptul la ocrotirea sănătății. Totodată, invocă prevederile art.1 privind obligația de a respecta drepturile omului, ale art. 2 privind libertatea de circulație, ale art. 5 privind dreptul la libertate, ale art. 14 privind interzicerea discriminării, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. I-3 și art. I-4 alin.1 privind libera circulație a persoanelor, ale art. II-67, art. II-80, art. II-93, art. II-95, art. II-105 privind egalitatea, dreptul la respectarea vieții private și de familie și a domiciliului, precum și dreptul de a beneficia de îngrijiri medicale din Tratatul de instituire a Comunității Europene.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra constituționalității dispozițiilor art. 136 alin.1 lit. b) și ale art. 145 alin. 1 din Codul de procedură penală s-a pronunțat prin Decizia nr. 878/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 771 din 14 noiembrie 2007, excepția de neconstituționalitate a acestora fiind ridicată de același autor și cu raportare la aceleași prevederi din Constituție și din acte internaționale ca și cele din cauza de față. Cu acel prilej, Curtea a statuat că, având în vedere prevederile constituționale ale art.18 alin. (1) care garantează cetățenilor străini și apatrizilor care locuiesc în România protecția generală a persoanelor și a averilor, nu se poate susține în mod temeinic existența unei discriminări în ceea ce privește aplicarea și executarea măsurii preventive constând în obligarea de a nu părăsi localitatea, întrucât aceasta se aplică în egală măsură tuturor celor împotriva cărora este instituită, fără discriminări pe considerente arbitrare. Cât privește invocarea dreptului la liberă circulație, Curtea a reținut, pe de o parte, că, potrivit art. 25 alin. (1) din Constituție, condițiile exercitării acestui drept sunt stabilite prin lege, iar, pe de altă parte, în ceea ce privește dreptul de stabilire a domiciliului sau a reședinței în orice localitate din țară, acesta este un drept asigurat, potrivit alin. (2) din art. 25, fiecărui cetățean. De asemenea, restricționarea temporară a exercitării dreptului la liberă circulație, ca și consecință firească a instituirii măsurii preventive de obligare de a nu părăsi localitatea, este o măsură apreciată de legiuitor ca fiind pe deplin rațională și necesară pentru buna desfășurare a procesului penal, fiind astfel în acord cu prevederile art. 53 din Constituție și ale art.13 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, soluția și considerentele acestei decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Totodată, Curtea constată că, în cauza de față, autorul excepției de neconstituționalitate mai critică, pe de o parte, faptul că textele atacate nu definesc noțiunea de „*localitate*”, iar, pe de altă parte, faptul că i s-a aplicat măsura obligării de a nu părăsi localitatea, deși este cetățean străin care nu locuiește și nici nu are domiciliul în România. Însă aceste critici nu pot forma obiectul controlului de constituționalitate, reprezentând chestiuni de interpretare și aplicare a legii, care nu intră în competența Curții Constituționale.

Referitor la prevederile art. 34 din Constituție privind dreptul la ocrotirea sănătății și la celelalte dispoziții invocate de autorul excepției din acte internaționale, Curtea observă că acestea nu au relevanță în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 și ale art. 145 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Benyatov Vadim Don în Dosarul nr. 4.680/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.185
din 13 decembrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385²
din Codul de procedură penală, cu referire la art. 362 alin. 2 din același cod**

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385² din Codul de procedură penală, cu referire la art. 362 alin. 2 din același Cod, excepție invocată de instanța de judecată, din oficiu, în Dosarul nr. 310/1/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, referindu-se și la jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin care se recunoaște dreptul la recurs al moștenitorilor inculpatului, în ceea ce privește latura civilă a cauzei, în cazul decesului acestuia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 310/1/2007, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385² din Codul de procedură penală, cu referire la art. 362 alin. 2 din același Cod**, excepție invocată de instanța de judecată, din oficiu, în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textele de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât „limitează sfera persoanelor care pot declara recurs în ceea ce privește latura penală a cauzei, îngrijind astfel accesul la justiție al moștenitorilor inculpatului decedat, pentru stabilirea nevinovăției acestuia”. Se arată că interesul legitim al acestora în promovarea căii de atac rezultă din considerente de ordin

subiectiv, dar și de ordin material, ce derivă din posibilitatea obligării moștenitorului la suportarea consecințelor infracțiunii, constând în plata despăgubirilor civile către persoanele vătămate, în măsura în care au acceptat în mod necondiționat moștenirea. Se apreciază că textele criticate sunt neconstituționale, cu atât mai mult cu cât, potrivit art. 396 lit. b) din Codul de procedură penală, pot cere revizuirea unei hotărâri rudele apropiate ale condamnatului, chiar și după moartea acestuia, iar, potrivit art. 13 din Codul de procedură penală, inculpatul poate să solicite continuarea procesului penal în caz de amnistie, prescripție sau retragerea plângerii prealabile.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, pentru aceleași considerente care au fundamentat Decizia Curții Constituționale nr. 261/2002.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât textele de lege criticate „limitează sfera persoanelor care pot declara apel sau recurs, în ceea ce privește latura penală, îngrijind astfel accesul la justiție al unor persoane care justifică un interes legitim în cauză”. Arată că libertatea legiuitorului de a stabili condițiile de exercitare a căilor de atac și procedura de judecată nu este absolută, limitele libertății de reglementare fiind determinate și în aceste cazuri de obligativitatea respectării normelor și principiilor privind drepturile și libertățile fundamentale și a celorlalte principii consacrate prin Legea fundamentală și prin actele juridice la care România este parte.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 362 alin. 2 și art. 385² din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

— art. 362 alin. 2: „*Apelul poate fi declarat pentru persoanele prevăzute la lit. b)–f) și de către reprezentantul legal, de către apărător, iar pentru inculpat, și de către soțul acestuia.*”

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

— art. 385²: „*Pot face recurs persoanele arătate în art. 362, care se aplică în mod corespunzător.*”

În susținerea excepției se invocă dispozițiile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că ceea ce se solicită, în realitate, în motivarea acesteia, este completarea textului de lege criticat, în sensul lărgirii sferei persoanelor care pot declara recurs în ceea ce privește latura penală a cauzei, respectiv a includerii între acestea și a altor moștenitori ai inculpatului decedat, cum ar fi, de exemplu, în cauza de față, fratele acestuia. O asemenea solicitare nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „[...] se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.”

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385² din Codul de procedură penală, cu referire la art. 362 alin. 2 din același Cod, excepție invocată de instanța de judecată, din oficiu, în Dosarul nr. 310/1/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 decembrie 2007.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.189
din 13 decembrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63 alin. 2
din Codul de procedură civilă**

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție invocată de Societatea Comercială „Studio Global” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 12.803/302/2006 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă Curții că autoarea excepției a depus la dosarul cauzei concluzii scrise, prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele: Prin Încheierea din 14 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 12.803/302/2006, **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63 alin. 2 din Codul de procedură civilă**, excepție invocată de Societatea Comercială „Studio Global” — S.R.L. din București în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât

permite instanței ca, dispunând disjungerea cererii de chemare în garanție, să creeze o situație nefavorabilă pentru pârâta-reclamantă, căreia i s-ar periclita în acest mod poziția procesuală și i s-ar diminua dreptul la apărare și la un proces echitabil. Este astfel „destabilizată” și egalitatea părților, întrucât reclamanta-pârâtă este lăsată să-și susțină cererea de chemare în judecată și apărarea sa așa cum apreciază, pe când pârâta-reclamantă este împiedicată să folosească toate apărările pe care le consideră necesare. În plus, se mai arată că lipsa unei căi de atac separate împotriva încheierii prin care instanța dispune disjungerea aduce o gravă atingere dreptului la apărare.

Judecătoria Sectorului 5 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât art. 63 alin. 2 din Codul de procedură civilă nu aduce atingere prevederilor constituționale invocate de autoarea excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materia egalității în drepturi, în care s-a statuat în mod constant că egalitatea în drepturi nu înseamnă uniformitate. Arată că soluția disjungerii, în ipoteza prevăzută de reglementarea criticată, asigură soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autoarea excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 63 alin. 2 din Codul de procedură civilă, potrivit căruia, „*Când judecarea cererii principale ar fi întârziată prin chemarea în garanție, instanța poate dispune despărțirea ei spre a fi judecate deosebit.*”

Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 24 privind dreptul la apărare. Se invocă, totodată, prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Astfel, instituirea, prin textul de lege criticat, a regulii potrivit căreia, în situația în care chemarea în garanție determină întârzierea judecării, instanța poate dispune disjungerea celor două cereri spre a fi judecate separat, are drept scop soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, în deplin acord cu exigențele impuse de dreptul la un proces echitabil. Această soluție legislativă nu încalcă egalitatea în drepturi, întrucât nu instituie nicio discriminare pe criterii arbitrare între persoanele vizate în ipoteza sa. De asemenea, reglementarea criticată nu îngreudește sub niciun aspect posibilitatea părților de a formula apărările pe care le consideră necesare, astfel încât nu sunt încălcate nici prevederile art. 24 din Legea fundamentală.

De altfel, din examinarea susținerilor autoarei excepției se constată că acestea vizează modul de aplicare a art. 63 alin. 2 din Codul de procedură civilă în cauza dedusă judecării. Astfel, toate argumentele formulate sunt în sprijinul susținerii sale, în sensul că, în speță, cererea de disjungere a cererii de chemare în garanție nu ar trebui admisă de instanța de judecată, întrucât, în acest fel, s-ar aduce atingere drepturilor fundamentale invocate, iar autoarea excepției (pârâtă-reclamantă în cauză) nu ar mai avea posibilitatea de a-și formula o apărare corespunzătoare. Asemenea critici nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, ci a instanței de judecată, singura în măsură să decidă cu privire la disjungerea cererii de chemare în garanție în cauza dedusă judecării, cu luarea în considerare a tuturor împrejurărilor care particularizează această cauză.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție invocată de Societatea Comercială „Studio Global” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 12.803/302/2006 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 decembrie 2007.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.191

din 13 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, excepție ridicată de Ion Enache în Dosarul nr. 12.876/3/2007 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 12.876/3/2007, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat.** Excepția a fost ridicată de Ion Enache într-o acțiune civilă având ca obiect recalcularea pensiei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 78 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 164/2001 prevede, în mod discriminatoriu, acordarea, la stabilirea pensiei, a unui spor procentual de 6% numai cadrelor în activitate care se pensionează în condițiile noii legi, nu și celor în rezervă sau în retragere, care au contribuit, în mod identic, prin cotizație lunară, la pensia suplimentară. Pentru aceleași motive, textul de lege criticat contravine și principiului îmbogățirii fără just temei.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale opinează în sensul netemeinicii criticilor de neconstituționalitate, având în vedere că principiul egalității, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție, se referă la situații juridice identice, în sensul că persoanele aflate în aceeași situație juridică trebuie să beneficieze de tratament juridic identic. Or, în speța de față, dispozițiile a căror neconstituționalitate este invocată tratează situații juridice diferite.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textul de lege criticat nu contravine principiului egalității în drepturi, garantat de art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală. În esență, arată că acordarea unor sporuri la vechimea în muncă sau în funcție, ținându-se seama de condițiile speciale în care își desfășoară activitatea diferite categorii de persoane, sunt măsuri la aprecierea liberă a legiuitorului, fără ca tratamentul juridic diferențiat, prevăzut

pentru categorii de persoane aflate în situații realmente diferite, să poată fi considerat privilegiu pentru unii și discriminare pentru alții. Mai mult, dispoziții din Legea nr. 164/2001 au în vedere situația cadrelor militare ce au ieșit la pensie în condițiile legislației anterioare, în sensul recalculării și recorelării pensiilor anterior stabilite. Totodată, în argumentarea punctului de vedere susținut, Guvernul indică jurisprudența în materie a Curții Constituționale, de exemplu deciziile nr. 559/2005, nr. 290/2004 și nr. 278/2006, prin care critici de neconstituționalitate asemănătoare cu cele formulate în cauza de față au fost respinse ca neîntemeiate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. 78 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 164/2001 sunt constituționale. Se precizează, în acest sens, că, prin Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, Curtea Constituțională a statuat că principiul egalității în drepturi nu presupune uniformitate și se aplică la situații egale, astfel că în situații diferite se justifică soluții legislative diferite, fără a fi considerate discriminatorii. De altfel, textul legal atacat a mai fost examinat sub aspectul aceluiași critici de neconstituționalitate, Curtea Constituțională respingând excepția prin Decizia nr. 278/2006. Mai mult, se apreciază că, în realitate, critica autorului excepției vizează o problemă de omisiune legislativă, asupra căreia, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea nu se poate pronunța.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 78 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 748 din 14 octombrie 2002, cu următorul conținut: „(1) Pentru cadrele militare în activitate care se pensionează în condițiile prezentei legi și care au contribuit la fondul de pensie suplimentară se acordă la stabilirea pensiei, în condițiile art. 22—24, un spor procentual de: (...) b) 6% pentru o vechime a contribuției între 15—25 de ani.”

Autorul excepției consideră că acest text de lege încalcă principiul egalității, statuat de art. 16 din Constituție, „principiile admise și invocate în Legea nr. 164/2001 și Legea nr. 19/2000, precum și principiul îmbogățirii fără just temei”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională observă că dispozițiile art. 78 alin. (1) din Legea nr. 164/2001 au mai fost examinate prin raportare la prevederile art. 16 din Constituție privind egalitatea în drepturi, Curtea statuând, în sensul conformității dintre textul legal criticat și normele constituționale invocate, prin Decizia nr. 770 din 7 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 990 din 12 decembrie 2006, Decizia nr. 559 din

25 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.033 din 22 noiembrie 2005, și Decizia nr. 278 din 21 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 17 aprilie 2006. Prin aceste decizii Curtea a reținut, în esență, că dispozițiile legale criticate nu cuprind norme discriminatorii, în sensul arătat de autorul excepției, acestea cuprinzând ipoteze legale ce reglementează situații diferite, care impun un tratament juridic diferit. Astfel, dispozițiile art. 78 din Legea nr. 164/2001 vizează situația cadrelor militare care se pensionează în condițiile acestei legi, situația cadrelor militare care au ieșit la pensie în condițiile legislației anterioare fiind reglementată de art. 79 din lege, care prevede posibilitatea recalculării pensiilor. Prin urmare, nu sunt încălcate dispozițiile constituționale care consacră egalitatea în drepturi.

Întrucât în prezenta cauză nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței în materie a

Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile indicate își mențin valabilitatea.

În plus, autorul excepției susține contrarietatea dispozițiilor art. 78 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 164/2001 și față de „principiile admise și invocate în Legea nr. 164/2001 și Legea nr. 19/2000, precum și principiul îmbogățirii fără just temei”. Or, așa cum s-a arătat constant în jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu Decizia nr. 33 din 28 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 5 iunie 2003, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispoziții din Constituție sau din instrumentele juridice internaționale la care România este parte, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele. Așa fiind, sub acest aspect, susținerile de neconstituționalitate formulate de autorul excepției nu pot fi primite de Curtea Constituțională.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, excepție ridicată de Ion Enache în Dosarul nr. 12.876/3/2007 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 decembrie 2007.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.192
din 13 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Ionel Hurducaș în Dosarul nr. 5.077/117/2006 al Tribunalului Arad — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca

neîntemeiată. Susține, în acest sens, că dispozițiile legale criticate nu conțin norme discriminatorii, fiind în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1) și (3) din Constituție. Totodată, apreciază că dispozițiile art. 36 și 37 din Legea fundamentală, invocate în argumentarea excepției, nu au incidență în cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 5.077/117/2006, **Tribunalul Arad — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali**. Excepția a fost ridicată de Ionel Hurducaș într-o acțiune în contencios administrativ având ca obiect anularea unui ordin emis de prefectul județului Cluj cu privire la constatarea încetării de drept a mandatului de primar al acestuia.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, potrivit cărora calitatea de primar încetează de drept în cazul în care acesta a fost condamnat, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate, conțin prevederi discriminatorii „față de celelalte categorii de cetățeni și față de prevederile art. 64 alin. 1 lit. a) și ale art. 65 alin. 1 și 3 din Codul penal, potrivit cărora pedeapsa complementară a interzicerii unor drepturi, printre care și cel de a fi ales în autoritățile publice, operează numai în prezența unei pedepse de cel puțin 2 ani și se execută numai după executarea pedepsei închisorii”. Totodată, textul legal criticat este în dezacord și cu prevederile art. 77 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, care dispun suspendarea de drept a mandatului primarului numai în cazul în care acesta a fost arestat preventiv. Ca atare, apreciază că, în cazul condamnării la pedeapsa închisorii de 6 luni cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu ne aflăm în situația privării de libertate și a imposibilității exercitării funcției de primar, cu atât mai mult cu cât, potrivit art.86 din Codul penal, la expirarea termenului de încercare intervine reabilitarea de drept.

Tribunalul Arad — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile de lege criticate nu contravin normelor constituționale invocate. Astfel, funcția de primar, fiind o funcție de demnitate publică, nu poate fi exercitată de o persoană condamnată pentru o faptă penală, iar conform art. 53 din Constituție, prin lege se pot restrânge anumite drepturi, pentru apărarea, printre altele, a moralei publice.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, dispozițiile de lege criticate se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută de norma legală, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, și se înscriu totodată în ipoteza dispozițiilor art. 53 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora exercițiul unor drepturi poate fi restrâns și pentru apărarea moralei publice, drepturilor și libertăților cetățenilor. În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 36 și ale art. 37 din Legea fundamentală, apreciază că acestea nu sunt incidente în cauză.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali sunt constituționale. Textul de lege criticat se aplică în mod egal, fără discriminări pe considerente arbitrare, tuturor celor vizați de ipoteza normei legale, fiind totodată în deplină concordanță cu dispozițiile art. 16 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora „Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare pot fi ocupate, în condițiile legii, de persoanele care au cetățenia română și domiciliul în țară”. Se arată, de asemenea, că dispozițiile art. 36 din Legea fundamentală, invocate, nu au incidență în cauză, iar critica de neconstituționalitate față de art.53 din aceasta nu este întemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.912 din 7 octombrie 2004, având următorul conținut: „(2) *Calitatea de primar încetează, de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, în următoarele cazuri: (...) e) condamnarea, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate.*”

Autorul excepției consideră că textul de lege menționat încalcă prevederile constituționale art.16 alin.(1) și (3) referitoare la principiul egalității în drepturi, art. 36 — „*Dreptul la vot*”, art. 37 — „*Dreptul de a fi ales*” și ale art.53 — „*Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că aceasta urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, pentru următoarele considerente:

În opinia autorului excepției, dispozițiile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali sunt discriminatorii față de „celelalte categorii de cetățeni”, deoarece prevăd încetarea de drept, înainte de expirarea duratei normale, a mandatului de primar, în cazul în care acesta a fost condamnat, printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate, în situația în care el a fost condamnat la pedeapsa închisorii de 6 luni cu suspendarea condiționată a executării pedepsei. Prin urmare, apreciază că nu se află în imposibilitatea executării mandatului de primar, întrucât pedeapsa închisorii, în cazul său, nu se execută prin priver de libertate.

Curtea constată că dispozițiile legale criticate nu instituie niciun fel de discriminare între persoanele cărora acestea se adresează, și anume categoriei primarilor care au fost condamnați, printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate. Astfel, măsura încetării de drept a mandatului de primar, în condițiile prevăzute de textul de lege, se aplică în mod egal, fără privilegii și fără discriminări, tuturor celor care se găsesc în ipoteza normei legale. Ceea ce critică în realitate autorul excepției este modalitatea de aplicare a prevederilor art. 15 alin. (2) lit. e) din lege față de situația sa de fapt, ceea ce nu reprezintă însă o veritabilă problemă de constituționalitate, ci un aspect asupra căruia decide instanța de judecată investită cu soluționarea litigiului.

În ceea ce privește argumentarea pretensei discriminări prin invocarea unor texte din diverse acte normative — de exemplu, art. 64 alin. 1 lit. a) și art. 65 alin. 1 și 3 din Codul penal sau art. 77 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 —, Curtea reamintește că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispoziții din Constituție sau din instrumentele juridice internaționale la care România este parte, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele și nici coroborarea sau posibilele contradicții din cadrul legislației interne. Așa fiind, sub acest aspect, susținerile de neconstituționalitate formulate de autorul excepției nu pot fi primite de Curtea Constituțională.

Curtea constată, de asemenea, că prevederile art. 36 — „*Dreptul la vot*” și ale art. 37 — „*Dreptul de a fi ales*” din Constituție, invocate de autorul excepției, nu au incidență în cauza de față.

Referitor la pretinsa încălcare a art. 53 din Legea fundamentală privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea constată că nici această critică nu este întemeiată, în condițiile în care prin textul de lege examinat nu s-a constatat limitarea sau restrângerea exercițiului niciunui drept sau libertăți fundamentale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Ionel Hurducaș în Dosarul nr. 5.077/117/2006 al Tribunalului Arad — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 decembrie 2007.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.194
din 13 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) și ale art. 2 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 1 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 23.486/2/2005, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) și ale art. 2 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.** Excepția a fost ridicată de Costin Țugui într-o cauză având ca obiect soluționarea unui recurs împotriva unei sentințe și constatarea, în consecință, a nelegalității Decretelor prezidențiale nr. 1.168/2004 și nr. 1.169/2004, suspendarea executării acestor acte, precum și acordarea de daune morale și materiale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din cererea de recurs în cadrul căreia a invocat prezenta excepție, autorul acesteia susține că textele de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece conțin termenii „interes legitim” și „din oficiu”, care „nu sunt explicați juridic corect în lege în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1) și (2), art. 20 alin. (1), art. 29 alin. (1), art. 31 alin. (1) și (2), art. 51 alin. (1) și (4), art. 52, art. 64 alin. (4), art. 70 alin. (1) și (2), art. 94 lit. a) și ale art. 100 alin. (2) din Constituție”.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal opinează în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate, deoarece «reglementarea „interesului legitim” ca o condiție de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ nu contravine Legii fundamentale, care, chiar în art. 21 alin. (1), prevede că „orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime”».

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) și ale art. 2 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Costin Țugui în Dosarul nr. 23.486/2/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspund părțile Comisia Parlamentară a Revoluționarilor din Decembrie 1989, prin expert parlamentar cu delegație depusă la dosar, și Emilian Vasile Cutean, lipsind atât autorul excepției, cât și celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul părților prezente, pentru a-și exprima susținerile în legătură cu excepția de neconstituționalitate.

Ambele părți prezente, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, deoarece apreciază că textele legale criticate nu contravin normelor constituționale invocate.

Având cuvântul asupra excepției de neconstituționalitate, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a acesteia ca neîntemeiată, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul susține că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 este, potrivit art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, inadmisibilă, întrucât autorul excepției nu se înscrie în niciuna dintre ipotezele prevăzute de aceste texte, el apreciind că un act administrativ poate fi atacat oricând, în mod preventiv, chiar dacă nu i-a produs vătămări. Mai mult, acesta nici nu formulează motive de neconstituționalitate cu privire la dispozițiile contestate, ci doar invocă în acest sens numeroase texte din Constituție. Totodată, este indicată jurisprudența prin care Curtea Constituțională a constatat constituționalitatea prevederilor legale criticate, de exemplu, deciziile nr. 507/2004, nr. 39/2005, nr. 371/2006 și nr. 63/2007.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 554/2004, Guvernul apreciază că este neîntemeiată, întrucât aceste texte, care definesc semnificația unor termeni și expresii, nu au implicații sub aspect constituțional.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2) și ale art. 2 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt constituționale. Aceasta, deoarece textele de lege criticate nu operează discriminări contrare principiului egalității consacrat de art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, normele juridice cuprinse fiind aplicabile deopotrivă tuturor cetățenilor aflați în situații identice, și nici nu încalcă prevederile art. 52 din Legea fundamentală, întrucât reprezintă tocmai o modalitate de valorificare a dreptului persoanei vătămate de o autoritate publică de a obține recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2) și ale art. 2 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, modificată și completată prin Legea nr. 262/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007. Textele legale criticate au, în prezent, următoarea redactare:

— Art. 1 — Subiectele de sesizare a instanței: „(1) *Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului*

pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public.

(2) *Se poate adresa instanței de contencios administrativ și persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept.*”

Art. 2 alin. (1) lit. b) și alin. (2): „(1) *În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: (...)*
b) *autoritate publică—orice organ de stat sau al unităților administrativ-teritoriale care acționează, în regim de putere publică, pentru satisfacerea unui interes legitim public; sunt asimilate autorităților publice, în sensul prezentei legi, persoanele juridice de drept privat care, potrivit legii, au obținut statut de utilitate publică sau sunt autorizate să presteze un serviciu public, în regim de putere publică.*

(2) *Se asimilează actelor administrative unilaterale și refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim ori, după caz, faptul de a nu răspunde solicitantului în termenul legal.*”

Autorul excepției consideră că textele de lege menționate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, ale art. 20 alin. (1) referitoare la interpretarea și aplicarea dispozițiilor constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte, ale art. 29 alin. (1) cu privire la neîngrădirea libertății gândirii și a opiniilor, precum și a libertății credințelor religioase, ale art. 31 alin. (1) și (2) referitoare la dreptul la informație, ale art. 51 alin. (1) și (4) privind dreptul de petiționare, ale art. 52 consacrate dreptului persoanei vătămate de o autoritate publică, ale art. 64 alin. (4) referitoare la organizarea internă a fiecărei Camere a Parlamentului, ale art. 70 privind mandatul deputaților și al senatorilor, ale art. 94 lit. a) referitor la atribuția Președintelui României de a conferi decorații și titluri de onoare și ale art. 100 alin. (2) privind actele Președintelui.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată următoarele:

Dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt neconstituționale, în opinia autorului, deoarece cuprind termenul „interes legitim”, fără ca acesta să fie „corect explicat juridic” în cuprinsul legii și în conformitate cu normele fundamentale invocate.

Curtea constată că astfel de susțineri nu au natura unor reale critici de neconstituționalitate, ci reprezintă, eventual, aprecieri vagi, generale ale autorului excepției, care nu pot fi, însă, primite de Curtea Constituțională. Chiar dacă autorul excepției indică numeroase prevederi constituționale pretins a fi încălcate, acesta nu evidențiază în ce constă, în concret, pretinsa contrarietate a textelor de lege criticate. Or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările trimise Curții Constituționale, pe lângă faptul că trebuie să fie făcute în formă scrisă, ele trebuie să fie și motivate. Mai mult, autorul excepției vizează, în susținerile sale, aspecte ce țin de o anumită interpretare a textului dedus controlului și critică o pretinsă lipsă de reglementare, o lacună legislativă, abordată din perspectiva acestei interpretări personale. Sub acest aspect, însă, jurisprudența Curții Constituționale este constantă, statornicind lipsa sa de competență de a se substitui legiuitorului cu prilejul rezolvării unor excepții de neconstituționalitate al căror obiect privește lacune legislative ori în cazul unor reglementări legale despre care se pretinde că ar fi incomplete ori nesatisfăcător

redactate. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 159 din 10 noiembrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 4 februarie 1999.

Față de toate aceste împrejurări, Curtea constată că, în temeiul art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.1 alin.(1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Costin Țugui în Dosarul nr. 23.486/2/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

II. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 decembrie 2007.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

